

ELŐL-JÁRÓ BESZÉD

EZ ÚJJABB KI-ADASHOZ.

Minden Magyar Verseimnek, régibbeknek és újjab-
baknak két Darabokban való ki-adását Pesti Könyv-
áros, *Kilián* Úr fel-vállalván, a' mi e' jelen való
Első Darabot nézi, tsak e' következőkről tudósí-
tom az Érdemes Közönséget:

Előszőr. Ezen Első Darabban bé-foglaltatott Ver-
sek mind azok, a' mellyek ez előtt tíz esztendőkkel
a' Bétsi Magyar Kurír által egy tsomóban ki adattak
vala; mellyekhez mindazáltal újjabb verseket-is, ne-
hány árkusra valókat, hátul hozzá foglaltam, hogy
a' Darab vastagabbatska légyen. El-fogyván annak a'
régebben ki-adott tsomónak nyomtatványai, és so-
kaktól nállam is, egyébütt-is hijában kerestetvén, un-
szoltattam nagyobb és kisebb rendű Érdemes Jó-
akaroimtól, hogy azoknak is újjabb ki-adatásokat
munkában venném. En különös és igen érzékeny há-
lá-adással meg-köszönnvén Édes Nemzetemnek azt az
irántam mutatott szíves hajlandóságát, melly szerint
ki-adott munkátskáimat érdemek felett való kedves-
séggel fogadni méltóztatott vala; kötelesnek esmér-

ELŐL-JÁRÓ BESZÉD

tem magamat az engem' serkentőknek jó indulatjokat azzal jutalmaztatni, mind, hogy a' régibb ki-adást most ismét meg-újjíttassam; mind pedig, hogy újjabb darabotskáimat-is egyben-gyűjtven, egygyütt közönségessé tégyem.

Másodszor. Az elébbi ki-adásban, a' ki-adónak minden szorgos igyekezete mellett is, sok olyan nevezetes nyomtatásbéli hibák tsúfztanak vala-bé, melyek miatt hol a' dolognak értelme szénvedett, hol pedig a' Hang-mértéknek (*Quantitásnak*) általam követni szokott regulái-is meg-sértettek. Most azért azokat szorgalmatosan meg-jobbítván, úgy ajánlottam a' ki-adó Úrnak vigyázása és munkássága alá. Ha még-is az én távol létem miatt apróság hibák találnának esni, azoknak meg-jobbításokat leg-hátul oda ragasztani el-nem mulatom.

Harmadszor. Akármelly derekas írott Munka sem várhatja azt, hogy egyaránt minden embereknek tetszések szzerint való íz-érzéseket, és mindenben közönséges helyben-hagyásokat meg nyerhesse. Annyival inkább az én tsekély apróságaim is nem kerülhették-el, a' különböző íz-érzésűeknek (noha tudtomra nem olly' sokaknak) tizirkálódó ítéleteket, vagy-is *Crisis*-seket. De a' kikkel vetélkedésben erefzkedni nékem soha sem kedvem, sem módom' és alkalmatosságom nem vólt. Mindeneknek egyaránt tetszeni lehetetlen. Azomban én az e'-félék iránt most is tsak azon gondolatimhoz tartom magamat, melyeket az elébbi ki-adás eleibe függesztett Előljáró Beszédemben magam felől ki-nyilatkoztattam. Külömbözzünk ámbátor ínyünk' ízelítésével és gondolkodásunknak módjával; tsak légyünk mindnyájan Nemzetünk' közönséges ja-

vára, ki - ki a' maga tehetsége szerint, munkálkodó hívséges hazafiak. A' többit bízzuk a' következő Időre, melly mi utánunk ki-fogja fejteni és válogatni a' különbözőkből mind azt, valami született Nyelvünknek, és azon kivált a' Vers-írásnak igaz formáját meg - adja.

Negyedszer. Sokan hibául tulajdonították, 's ma is tulajdonítják nékem, hogy valamelly derekasabb és testesebb munkára nem fordítottam szorgalmatosságomat; hanem csak e' féle apróság darabotskákkal bibelődöm. Valóban vádolnám én - is magamat, ha bizonyos nem volnék azon meg - győzhetetlen akadályok felől, mellyek ebben engemet meg - gátolnak. A' kik én hozzám közelebb vagynak, a' kik tudják környül-állásaimat, testemnek el - gyengült alkotványát, szent hivatalomnak itt, a' hol lakom, terhes szolgálatját, azok engemet e' vád alól tökéletesen meg - menthetnek Édes Hazám előtt. Mikor Nemzeti Nyelvünk' pallérozásának, és a' Magyar Vers-írás' művelésének ez az arany ideje szerentsés nap - kelettel kivirrada, már akkor az én életemnek napja igen vetsernyére hanyatlott vala. Bajoson lehetett a' bennem már enyészetre liető természetet visszafátározásra erőltetni; kivált olyan hivatal mellett, melly az embernek minden idejét 's munkás tehetségét egyedül is elfoglalja a' Magyar Hazában. E' felett a' Magyar Apollónak ez a' panaszja is vagyon e' mi kis Erdélyjünkre, hogy ez, vagy tehetetlen, vagy nem - is akar önként mutatni a' valamire kész Elméknek módot és alkalmatosságot, melly azokat a' nagyobb és derekasabb munkákra ösztönözze. Már e' tekintetben sokkal nagyobb dicséretet érdemel a' Nagyobb Magyar Haza, melly sokkal tágasabb mezőt tud mutatni, és

boldogabb eszközöket, kivált a' nagyobb tehetségű Könyv-árosok által is, szolgáztatni a' jó igyekezetű Hazafiaknak a' munkáságra. De ezt mélyjebben vizsgálni nem az én dolgom; hanem e' kis elő-írásomat Cicerónak ime' mondásával rekesztem-bé: *Ager, quamvis fertilis, sine cultura fertilis esse non potest.* Az az. A' szántó-föld akármelly termékeny legyen, de még sem teremhet, ha a' gazda módot nem talál annak illendő mívelésére.

Új-Torda 23-dik Decemb. 1801.

